

In dankbare herinnering aan

Miny Bos-Vaanholt

* 18 september 1952

† 15 juli 2012

Miny werd geboren op 18 september 1952. Samen met nog twee zussen en vijf broers groeiden zij samen op aan de langedijk in Saasveld. Hier genoot zij van een onbezorgde jeugd.

Na haar schooltijd ging ze aan de slag in de horeca in Bornerbroek. Al gauw had ze in de gaten dat dit niet aan haar besteed was. Hierdoor maakte ze dan ook snel de overstap naar het confectionerie bedrijf "De Gunne" in Weerselo.

Al op jonge leeftijd kreeg ze verkering met Bertus Bos. En aangezien dit voor haar geen eendagsvlieg was werd er een huis met schuur gebouwd op een steen worp afstand van haar zo vertrouwelijke ouderlijk huis. Op 11 augustus 1972 trouwde ze dan ook met Bertus. Hun huwelijk werd bekroond met een dochter en een zoon.

Miny was altijd een bezorgde en hardwerkende vrouw die altijd graag voor iedereen klaar wilde staan. Tussen alle bedrijvigheden door was ze vaak in de keuken te vinden om broeken uit te stukken die werden aangeleverd door Barry en Cindy nadat er weer eens een ongelukje was gebeurd.

Aangezien zij geweldig handig was achter de naaimachine werd zij ook veel gevraagd voor het maken van pietenpakken voor Jong Nederland. Ook voor de carnavalspakken werd zij menige malen benaderd. Zij had dan vaak een vaste opmerking van: "ie leg de stof der ma near en dan zal ik mie der wa met renn."

Een andere grote hobby was het bloemschikken. Hier was ze heel gedreven in waardoor het eindresultaat er mocht zijn. Dit laatste kon ook niet uitblijven aangezien zij tot haar laatste levensdagen heel vaak in de tuin te vinden was tussen alles wat groeide en bloeide.

Aan humor had Ma totaal geen gebrek. Zij kon dan ook met haar hele gezicht lachen als er weer eens een anekdote werd verteld. Ook kon ze het zelf niet laten humoristisch uit de hoek te komen. Op de Duitse les waar ze samen met haar zus Gerda opzat waren ze allen hier

getuige van. Het was de bedoeling dat elke cursist met zo veel mogelijk woorden thuis een verhaal opschreef en dit in de klas vertelde. Iedereen was aan de beurt geweest totdat Ma haar verhaal mocht doen. Ze nam het papier en zei: "Ich hatte keine Zeit" waarop de hele klas in lachen uitbarste.

Meer dan elf jaar was ma werkzaam bij "Kuikenbroederij Munsterhuis" in Saasveld. De veel voorkomende werkzaamheden boeide haar vanaf het begin. Ook het idee dat zij kort in haar woonomgeving aan de slag kon sprak haar aan.

Als het weekend aanbrak kon ze genieten van een bezoekje aan de Weerselose markt. Tussen allerlei snuisterijen kijken deed ze dan ook met veel plezier. En als haar dan een keer wat aanstond kwam ze thuis met een lach op haar gezicht om de gekochte handelswaar te tonen.

Ma was ma niet als het ging om een feestje. Bij Sarah of Abrahamfeesten stond ze dan ook altijd vooraan om haar bijdrage in de kleding of tekst te leveren. Ook als het ging om een levensloop bij een bruiloft kon ze daar fanatiek aan meewerken.

Voor zeven jaar terug kreeg haar leven een verschrikkelijke omwenteling. Zij werd met spoed opgenomen in het ziekenhuis nadat ze was getroffen door een beroerte. Het praten ging haar moeilijk af omdat zij niet op de juiste woordkeuze kon komen. De altijd zo vrolijke ma was helemaal verdwenen. Na nog meerdere lichte herseninfarcten werd het steeds moeilijker voor haar.

Ondanks dat ze van haar kleinkinderen intens kon genieten en een trotse oma was kreeg zij moeilijk de levensvreugde weer te pakken. We voelden je langzaam ontglippen zoals zand tussen de vingers. Door het abrupte einde was een afscheid aan ons niet meer besteed.

Lieve Miny, lieve ma we zullen je nooit vergeten.

Wij danken u voor uw belangstelling en medeleven.

Bertus, Cindy, Barry en Cindy, kleinkinderen